

28.4.8; 45a (משנה ה') → 46a (אחד פסול נותר ואחד פסול טומאה)

1. נִפֶּשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל וְחִטָּא בְּשִׁגְגָה מִקְדָּשֵׁי ה' וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ לֵה' אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְפָּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְאִשָּׁם: וּיקרא ה:טו
2. וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמְרֵי וְלֹא יִשְׂאוּ עֲלֵיו חֲטָא וּמִתְנוּ בּוֹ כִּי יִחַלְהוּ אָנִי ה' מִקְדָּשָׁם: וּיקרא כב:טו
3. וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת קֹדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִרְמוּ לֵה': וּיקרא כב:טז
4. דָּבַר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְכָל נְדָרֵיהֶם וּלְכָל נְדֻבֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ לְעֹלָה: וּיקרא כב:יח
5. כָּל הַאֲזָרָח יַעֲשֶׂה כְּכֹה אֶת אֱלֹהֵי לְהַקְרִיב אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לֵה': בְּמִדְבַר טו:יג
6. וְאִם הָאֵל יֵאָכֵל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: וְאִכְלוּ עֹוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת קֹדֶשׁ ה' חָלַל וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: וּיקרא יט:זח
7. דָּבַר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו וַיִּנְזְרוּ מִקְדָּשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים לִי אָנִי ה': וּיקרא כב, ב
8. אָמַר אֲלֵהֶם לְדַרְתֵּיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זֶרְעֶכֶם אֶל הַקְדָּשִׁים אֲשֶׁר יִקְדָּשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵה' וְטִמְאַתוּ עֲלֵיו וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אָנִי ה': וּיקרא כב, ג

- I העלאה בחוץ and פנ"ט vis-à-vis קדשי גויים status of משנה ה'
- a פנ"ט are not vulnerable to קדשי גויים
- b שחיטתן בחוץ:
- i פטור: ר"ש
- ii חייב: ר' יוסי
- II קדשי גויים: ר"ש: ברייתא
- a מעילה: does not attach to their קרבנות (but, מדרבנן, we may not get הנאה from them)
- i Source: חטא: חטא from תרומה (vv. 1-2); תרומה is limited to בני ישראל (v. 3), excluding גויים
- b פנ"ט they are not vulnerable to: פיגול, נותר וטמא
- i Source: פיגול inferred from נותר via עוון: עוון (above); נותר from טומאה (חילול: חילול) above; limited to בני" – v. 7
- c תמורה: they do not have the purview to generate תמורה;
- i Source: תמורה compared to בהמה, which is compared to דגן מעשר – (עשר תעשר) – which is limited to בני" –
- 1 Challenge: can a היקש be daisy-chained? (which it cannot in the are of מקדשים)
- (a) Answer: דגן מעשר is חולין → not all is within מקדשים
- (b) Challenge: that answer only satisfies authority that sees the principle as the מלמד;
- (i) But: the מ"ד who sees the principle as the למד (בהמה) – which is קדשים – how can he approve?
- (ii) Answer: בהמה itself is a non-time-specific obligation, which גויים cannot offer (1 היקש only)
- d נסכים: they may not offer נסכים independently but their offerings require נסכים,
- i Source: v. 5 – האזרח limits gifts of נסכים to בני" ככה; extends obligation of נסכים to accompany their קרבנות
- e Dissent: ר' יוסי מחמיר in all cases (like קדשי ישראל) as v. 3 indicates לה
- f Note: exemption from מעילה only applies to קדשי מזבח; but מעילה applies to קדשי בדה"ב
- i Source: since exemption from מעילה inferred from תרומה, limited to קדוה"ג (like תרומה), not קדושת דמים
- g Analysis of זרייתא: דם שנטמא בזרייתא, then נזרק, בשוגג – הורצה; הרצאה הורצה – בשוגג, נזרק; דם שנטמא בזרייתא (but הרצאה – always קרבן צבור)
- i Applies to: קרבן ישראל, but קרבן גויים, in any case, לא הורצה
- 1 Suggestion (students to ר"פ): this is contra יוסי, who equated קרבן גויים to קרבן ישראל
- 2 Rejection: he may agree; ריצוי הציץ is limited to להם – and not to גויים
- (a) Challenge (ר' הונא בריה דר"ג): if so, no איסור of טומאה vis-à-vis קרבן גויים – v. 7 limited to להם
- 3 Rather קרבן גויים בטומאה for ריצוי להם: (ר' אשי)
- III איסורי נותר וטמא, in פיגול, inclusion of items, משנה ה'
- a דם: all items are included in נותר וטמא, except דם
- b קטורת or לבונה, טומאה for eating wood, but no liability for טומאה for eating wood, קומץ: only items which are edible (e.g. קומץ)
- c זרייתא: reason to think that טומאה wouldn't extend beyond scope of פיגול:
- i if: פיגול, which only has חטאת קבועה (for eating), no ידיעה beforehand and has no permitting circumstance
- 1 nonetheless: is limited to דבר שיש לו מתירין (whether to people or to מזבח)
- ii then: טומאה, which allows for עולה ויורד, demands ידיעה beforehand (and after) and הותר מכללו (בציבור)
- 1 certainly: should be limited to דבר שיש לו מתירין (whether to people or to מזבח)
- iii therefore: v. 7 reads – אשר הם מקדישים לי – (באיסור טומאה)
- 1 note: we might have thought that the איסור exists at point of הקדש – therefore it states אשר יקרב (v. 8)
- (a) meaning (per ר"א): being put in a state ready for הקרבה (since touching alone can't generate חיוב מיתה)
- (b) rule: if it is a דשיל"מ – when the מתירין are brought; if not, when it is put in the כלי
- iv applications: to נותר (via חילול: חילול; vv. 6-7); we prefer comparing to טומאה and not to פיגול, in spite of עוון: עוון:
- 1 reason: נותר is more similar to טומאה (חילול – גז"ל – גז"ל – חילול) and both use חילול (חילול) and זריקה (not at גוף, )
- (a) challenge: נותר like פיגול in 5 ways – נותר (not מכללו), ציץ (הותר מכללו), טהור (מרצה), ציץ (מרצה), טהור (problem can't be fixed), זמן (חילול) and זריקה (not at גוף, ) – and these are more
- 2 rather: per ר' לוי's teaching – v. 3 implies חילולין 2 – טומאה and נותר